

Valentín Šefčík: Prvá pusa

Kto už dostal prvú pusú?

Bola z toho klebeta?

Pusa je vždy vecou vkusu.

A prvá sa pamätá.

Pusa najprv letí v hlave.

Možno má aj trochu strach.

Najlepšie je v takom stave
pristáť niekde na perách.

Takto svojsky riešil túžby

istý Ďuro Skladaný.

Nevedel, že žiaden muž
by nemal strácať zábrany.

On bol iba škôlkar smelý.

Rôčkov málo, sotva päť.

Všetci chlapci Zorku chceli
Ďurko najviac. Ďurko hneď!

Myslel na ňu vždy a stále.

No raz takmer spadol z nôh,
keď ju zbadal v čiapke, v šále
samu čakať na schodoch.

Netušila, čo sa stane-

Najprv prišiel dotyk rúk

a potom ju nečakane

vyznamenal krátkym CMUK.

Nevydala Zorka slova.

Hanba, hanba veľiká.

Keby mohla tak sa schová.

Slzy, vzlyk a panika.

Na Ďura sa právom zlostí.

Sám má na tom zásluhu.

Fňuká z pusu. V skutočnosti
sa už teší na druhú.